

Az egyház-finanszírozással kapcsolatos negyedik utószerződés hasonló fogadtatásra számíthat

Elemzők szerint az egyházak finanszírozásáról kötendő szerződés még a lelkiismereti szabadságnál is kényesebb téma. Az egyház-finanszírozással kapcsolatos negyedik utószerződés hasonló fogadtatásra számíthat

Elemzők szerint az egyházak finanszírozásáról kötendő szerződés még a lelkiismereti szabadságnál is kényesebb téma. Időről időre ez is fel szokott bukkanni, s ilyenkor azonnal az egyház és az állam szétválasztásáról kezdtek beszélni, a liberális politikusok pedig követelték az egyházi vagyon leltárba vételét. Mivel erre az érintett felek még a lelkiismereti szabadságnál is érzékenyebben reagáltak, ennek kidolgozását még el sem kezdték, s majd ha sor kerül rá, a jelenlegihez hasonló bonyodalmakat okozhat.

A lelkiismereti szabadságról szóló szerződés első változata már tavaly elkészült, ám mivel óriási felháborodást váltott ki, az igazságügyi miniszter átdolgozta. Az új szöveget már a kormány törvény-előkészítő tanácsa is jóváhagyta, s egy ideje az előterjesztésre váró anyagok között szerepel. A miniszterelnök állítja, nem Daniel Lip1ic feladata lett volna a dokumentumot kidolgozni és a Vatikánnal egyeztetni, hanem a szlovák diplomácia főnökéé. Lip1ic erre azt felelte: ő volt a gesztora a már megkötött két szerződésnek is, s a miniszterelnök mostanáig nem gyanúsította meg hatáskörei túllépésével.

František Tondra szepességi megyés püspök néhány hete rámutatott: már a vatikáni alapszerződés 7. cikke kimondja, hogy Szlovákia mindenki számára lehetővé teszi a lelkiismereti szabadsághoz való jog érvényesítését, ennek konkrét feltételeit pedig külön szerződés tartalmazza. Vagyis ezt a jogot az ország már garantálta, csak a részleteket kell tisztázni, és pedig a fölösleges félreértések elkerülése végett, mondta Tondra. Szerinte az utószerződés aláírása után a katolikusok nem kerülnek kiváltságos helyzetbe, mert az állam a többi regisztrált egyházzal is kötne hasonló szerződést, s a nem katolikusok is bármikor hivatkozhatnak a lelkiismeretükre. Egyesek szerint aki ez alapján nem lesz hajlandó majd bizonyos munkát elvégezni, végső soron önmagát korlátozhatja, mert a munkaadó esetenként szívesebben alkalmazhat majd olyan személyt, aki elsősorban rá, s nem pedig a lelkiismeretére fog hallgatni – például vasárnap is hajlandó lesz dolgozni.

Egyetlen uniós ország sem kötött hasonló szerződést a Vatikánnal, mint amilyet mi akarunk, s amikor ennek híre az Európai Parlamentbe is eljutott, az ottani liberálisok felháborodtak. Az Európai Bizottság független jogászokból álló hálózata jelentést készített, mely bírálja az előkészített szöveget, ugyanakkor Friso Roscam Abbing, az EB szóvivője leszögezte: a bizottság nem fogja arra ösztönözni Szlovákiát, hogy ne ratifikálja a vitatott utószerződést. Az EP-képviselőket főleg az háborította fel, hogy a dokumentumra hivatkozva az orvosok elutasíthatnák a művi terhesség-megszakítás elvégzését, noha erre már most sem lehet kötelezni senkit, s vannak orvosok, akik nem hajlandók az abortuszt végrehajtani. A lelkiismereti szabadságról szóló szerződésnél több gondot okozhat, hogy ezért a beavatkozásért fizetni kell. Kompromisszumként egyébként felmerült, hogy a kérdést szabályozó egészségügyi törvénybe foglalják: az abortuszt elutasító orvosnak kötelessége lenne maga helyett ajánlani valakit, aki hajlandó a beavatkozásra. Erről már nem folytak tárgyalások, mert a KDH szerint a témáról nincs szükség újabb egyeztetésekre, s az esetleges kompromisszumok keresése helyett inkább kilépett a kormányból. Csáky Pál, a kormány alelnöke, aki részt vett a vatikáni alapszerződés és a két elfogadott utószerződés előkészítésében, úgy véli, az alapkonfliktus nem a lelkiismereti szabadságról szóló törvény miatt alakult ki. „Sajnos, az SDKÚ és a KDH ilyen durva módon egymásnak ugrott, mindkét párt a jobboldal vezére szeretne lenni, a szerződés valóban csak

Írta: Új Szó

2006. február 08. szerda - Módosítás: 2006. február 08. szerda

űrűgynek tûnik” – mondta lapunknak Csáky.

B. SZENTGÁLI ANIKÓ